

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Srzodę dnia 27 Stycznia v. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 16 stycznia.

W nay wyższym ukazie J. C. M. do Rady Państwa, pod 1 stycznia wyrażono: „Dworu NAszego Wielkiemu Podkomorzemu, Rzeczywistemu Radcy Taynemu, Hrabi Gołowkinowi, Rozkazujemy być Członkiem w Radzie Państwa w Departamencie Praw.

— W nay wyższym ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu, pod 22 grudnia r. z. wyrażono: „Biskupa Koadjutora Dyecezyi Żmudzkiej, Xiążęcia Symona Giedroycia, obowiązane przez szczególne dane mu poruczenie, mieć odtąd stateczne przebywanie w tej Dyecezyi, zgodnie z naypoddaną jego prośbą, Naymiłościwiey uwalniamy od obowiązków Prezydenta Rzymsko-Katolickiego Kollegium Duchownego i Rozkazujemy na przyszłość do naznaczenia Metropolity Rzymsko-Katolickich w Rossyi Kościołów, lub innego Prezydenta Kollegii, sprawować te obowiązki Członkowi jego, Biskupowi Ignacemu Pawłowskiemu, z płacą po dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt rubli assygnacyami na rok i po dwieście pięćdziesiąt rubli srebrem co miesiąc na stół i kwatery.”

— Naywyższe Reskrypta. I) Do Rzymskiego Wojennego i Infantzkiego, Estońskiego i Kurlandzkiego Jenerał-Gubernatora, P. Jenerała-Porucznika, Barona Pahlena.

Panie Jenerale Poruczniku Baronie Pahlen! Zarządzający Głównym Moim Sztabem doprowadził do wiadomości Mojej raport wasz do niego pod 6 listopada, w którym zaświadcacie o gorliwości Rzymskiej Straży mieskiej, w odbywaniu włożonego na nią czasowego obowiązku, utrzymywania mieskich w Rydze straży.

To zaświadczenie wasze było Mi szczególnie przyjemnem, i przyjmując dobrą i wierną służbę Rzymskich obywateli za nowy dowód poświęcenia się ich dla Tronu i miłości ku Ojczyźnie, polecam wam oświadczyć zadowolenie Moje, tak P. Drachenhauerowi, który w mieskiej straży Rzymskiej zajmował miejsce Półkownika, Brandenburgowi i Westbergowi, którzy pełnili obowiązki Majorów, jako i wszystkim dalszym Oficerom i obywatelom, którzy w straży tej służbę pełnili. Poruczam wam również oświadczyć przyznanie Moje i wszystkim tym z mieszkańców powierzonych wam gubernii: Kurlandzkiej i Infantzkiej, którzy gorliwie pomagali do pomyślnego skutku obranych środków Rządu, przeciwko złośliwym zamachom Litewskich rokoszanów.

Zostaję ku wam nazawsze przychylnym.

W Carskiem-Siele
28 lipca 1831 roku

II. Do P. Zarządzającego Ministeryum Spraw Wewnętrznych, Towarzysza Ministra, Sekretarza Stanu, Nowosilcowa.

Nikolaju Piotrowiczu! Z wiadomości, które do Mnie dochodziły, ze zmartwieniem dostrzegłem, że wybory Dworzańskie nie zawsze odpowiadały oczekiwaniom Rządu. Lepsi dworzanie, albo się uchylali od służenia, albo nie byli uczestnikami wyborów, albo z zimną krwią zgadzali się na wybranie ludzi, niemających potrzebnych przymiotów do pełnienia wkładanego nań obowiązku. Dla tegoto Urzędnicy w wydziale sądowym okazywali się nie rzadko nie dość świadomymi w prawach; w wydziale zaś policyjnym okazywały się nadażycie, nagromadzenie się skar-

bowych niedoimek, a w sprawach śledztwiennych i kryminalnych zamieszanie, niejasność, i niedbalstwo, które wyższym sądownictwem stawia trudność w wydaniu niemylnego wyroku podług wyrazów prawa.

W Manifestie 6 grudnia upłynionego roku, przy którym wydane postanowienie o porządku Dworzańskich Zgromadzeń, wyborów i służby z nich, wynurzyłem oczekiwanie Moje, że Dworzństwo, działając podług nakreślonych w pomienionem Postanowieniu prawideł, usilnie się weźmie do wypełnienia jednego z ważniejszych swych obowiązków: wybierania do różnych wydziałów cywilney służby Urzędników, prawdziwie godnych imienia stróżów powszechnego porządku i sprawiedliwości.

O takowem oczekiwaniu Mojem, szczególnie poruczam jeszcze wam oświadczyć wszystkim Marszałkom Gubernialnym, przepisując, ażeby oni w Mojem Imieniu zwrócili całą uwagę Dworzństwa na ważność nieporządków, które dotąd zachodziły, przez które samże stan ten cierpiął, wybierając do służby ludzi nieusposobionych, a niekiedy niegodnych noszonego przez nich urzędu. Mam nadzieję, że Dworzństwo z zupełną gorliwością wypełni prawdziwe w tym względzie obowiązki swoje, i przez to sprawi Mi zadowolenie przekonania się, iż się ono gorliwie stara dopomagać do stateczny pieczołowitości Mojej o dobro Ojczyzny. Przyjemna Mi będzie oświadczać osobom, które stały się godnemi zaufania Dworzństwa, dowody zadowolenia Mojego, kiedy surowym zachowaniem sprawiedliwości i ścisłym dopełnianiem obowiązku swojego, zwrócą na siebie względy Moje.

Zostaję ku wam przychylnym.

Na autentykach własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano;
NIKOLA J.

Sankt-Petersburg
1 stycznia 1832 roku.

(G. S.)

— Przez nay wyższe rozkazy dzienne: d. 10 stycz. naznaczeni: Dowódzca uczebnego szwadronu jazdy, Jenerał-Major Roop'iszy, do obowiązków komentanta i dyrektora w mieście Gacznynie.— D. 11 stycz. Liczący się w artylleryi Jenerał-Porucznik Ditericks 2gi, Głównym Naczelnikiem Uralskich Górniczych zakładów. Liczący się w artylleryi, Jenerał-Major Simborski, Naczelnikiem artylleryi Oddzielnego Korpusu Kaukazkiego.— Dowódzca 3ciej brygady 10tej dywizyi pieszey Jenerał-Major Kuźmin 2gi, uwolniony z mundurem i pensją dożywotnią zupełnego wyznaczenia ukazem 6go grudnia 1827 roku. (G. S. P.)

— Przez nay wyższe ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu: D. 4 stycz. Po zaświadczeniu Zwierzchności o gorliwej służbie i szczególnych odznaczających się przymiotach, radcy honorowi: pocztmistrz machnowski Grudincki i Cenzor Litewskiego Pocztamtu Reizner, naytąskawiey mianowani są, bez przykładu dla drugich, assesorami kollegialnymi.— D. 5 stycz. Na prośbę nayuniżeńszą Senatorsa Radcy Taynego Murawjewa i dla zruynowanego jego zdrowia, uwalniając go zupełnie ze służby, ze względu na długą, gorliwość odznaczoną służbę i znaydowanie się przy Nas do zarządu Własną Naszą Kancellaryą, Naymiłościwiey rozkazujemy wypłacać mu dożywotniey pensji po piętnaście tysięcy rubli na rok z Podskarbstwa Państwa, obeymując w liczbie tej summy i naznaczoną mu ukazem 30 sierpnia 1821 roku coroczną pensją po sześć tysięcy rubli.—

Zostający w wiedzy Kollegium spraw zagranicznych *Turkul*, ze względu na gorliwą służbę i szczególne trudy, najłaskawiej mianowany Rzeczywistym Radcą Stanu. — *D. 6 stycz.* W nagrodę długiej i gorliwości odznaczonej służby, członek Departamentu Audytoryackiego Głównego Sztabu Morskiego J. C. M. 5tej klasy *Potonow*, podniesiony do 4tej klasy. — *D. 8 stycz.* Wyniesiony na Rzeczywistego Radcę Stanu *Michajłowski-Stonecki*, naczelnik oddziałowy w Departamencie Podskarbstwa Państwa. — Na wakansie w tymże departamencie Wice-dyrektorów, naczelnicy oddziałowi 4tej klasy *Basin* i 5tej klasy *Janżut-Michajłowski*. — *D. 10 stycznia.* Radzca Stanu *Durasow*, należący do ober-prokurorskiego stołu, potwierdzony w obowiązku ober-prokurora departamentu granicznego Rządzącego Senatu. — *D. 11 stycz.* Radzca Stanu *Baron Korf*, przy utwierdzeniu na Zarządzającego Kancellaryą Komitetu Ministrów, mianowany Rzeczywistym Radcą Stanu.

— *Naywyżey konfirmowane sentencye Sądow wojskowych.*

1820) Główno-Dowodzący 1szą Armią pod 10 listop. 1831 roku doniósł CESARZOWI JEGOMOŚCI, iż wzięty przy porażce rokoszaków w gubernii Podolskiej Xiążę Cypryan *Woroniecki*, po odbytyu nań sądzie wojskowym, okazał się winnym: że się przyłączył do buntowników z dobrowolney swey chęci, bez żadnego przymusu; że wykonał buntowniczą przysięgę; w działaniach przeciw woysku Rossyjskiemu, gdzie on był ranny i w ogólności o powstanie przeciw Rządowi. Za któreto przestępstwa P. Główno-Dowodzący 1szą Armią postanowił: rzezonego *Woronieckiego*, pozbawiwszy dworzanstwa i xiążęccy dostojności, zesłać do Syberyi na osiedlenie, a majątek, jeżeli się jaki okaże do niego należącym, zabrać na skarb, i o wykonaniu tego P. Główno-dowodzący, na osnowie *naywyżey* udzieloney mu władzy, przepisał uczynić należyte rozporządzenie. Konfirmacyą tę podobało się CESARZOWI JEGOMOŚCI 10 grudnia 1831 roku potwierdzić w całej jey mocy.

2ga) Główno-dowodzący 1szą Armią pod 19 listopada 1831 roku doniósł CESARZOWI JEGOMOŚCI, że oszmiański obywatel, *Porfiry Ważyński*, po uczynionym nań sądzie wojskowym, okazał się winnym: o czynne uczestnictwo do zrobienia w powiecie oszmiańskim powstania, będąc wybranym od złe myślących głównym w tym powiecie naczelnikiem i pierwszym członkiem buntowniczego komitetu; o rozsyłanie dla ogłoszenia kopii aktów buntowniczych, tak przystających do ich zgrai od Gubernialnego Marszałka *Gorskiego*, jak równie własnych swoich do ludu odezw, do niezwłócnego powstania i mnogich zaleceń do podległych jemu naczelników buntowniczych i różnych obywateli o jak nayspieszniejszym zbieraniu i przysyłaniu uzbrojonych ludzi, prowiantu, furazju, i innych wojskowych potrzeb z pogroźkami nieposłusznym śmiercią, także do osob duchownych, ażeby wszelkimi sposobami starali się wzbudzać w narodzie duch powstania przeciw Rossyi; o zabranie na stacyach pocztowych koni; o pozabieranie summ skarbowych w Podskarbstwie Oszmiańskim i na poczcie, która szła przez Oszmianę z Moskwy; za takowe przestępstwa P. Główno-dowodzący 1szą Armią przez opinią postanowił: *Ważyńskiego*, zamiast ukarania śmiercią, pozbawiwszy dworzanstwa, zesłać na Syberyę do robot ciężkich, a majątek, jaki się okaże do niego należącym, zabrać na skarb. Konfirmacyą tę podobało się CESARZOWI JEGOMOŚCI 10 grudnia 1831 roku potwierdzić w całej jey mocy.

3cie) Główno-Dowodzący 1szą Armią doniósł CESARZOWI JEGOMOŚCI, że mieniący siebie szlachcicem gubernii wileńskiej powiatu oszmiańskiego, *Jan Wilamowski*, po uczynionym nań sądzie wojskowym i po własnem zeznaniu, okazał się winnym: o dobrowolne przyłączenie się do głównego w powiecie oszmiańskim naczelnika buntowników *Ważyńskiego*; o wypełnianie wszyst-

kich jego zuchwałych rozkazów; o rozbicie wronowskiej stacyi pocztowej; zdjęcie tam koni i zaprowadzenie ich do stanowiska buntowników; za takowe przestępstwa P. Głównodowodzący 1szą Armią, na osnowie *Naywyżey* sobie udzieloney władzy, postanowił; rzezonego *Wilamowskiego*, jako przekonanego o występne działania z głównym buntownikiem *Ważyńskim*, pozbawiwszy dworzanstwa, zesłać do Syberyi na osiedlenie, a majątek jego, jakiby się okazał, zabrać na skarb. Konfirmacyą tę podobało się CESARZOWI JEGOMOŚCI 17 grudnia 1831 roku potwierdzić w całej jey mocy.

4te Główno-Dowodzący 1szą Armią pod 7 grudnia 1831 roku doniósł CESARZOWI JEGOMOŚCI, że szlachcic gubernii wileńskiej powiatu wilkomińskiego, *Alexander Truskowski*, po uczynionym nań sądzie wojskowym, okazał się winnym o uczestnictwo w buncie z podjęciem oręży przeciw prawnemu Rządowi i w bitwie z woyskami Rossyjskimi, gdzie też wzięty był w niewolę; za jakowe przestępstwa P. Głównodowodzący 1szą Armią postanowił: rzezonego *Truskowskiego*, po odjęciu dworzanstwa, zesłać do Syberyi na zalednienie, a majątek, jaki u niego zaayduje się zabrać na skarb. Konfirmacyą tę podobało się CESARZOWI JEGOMOŚCI dnia 17 tegoż grudnia potwierdzić w całej jey mocy. (G. S.)

— Księgarz *A. F. Smirdin* miał szczęście rayuniżenię złożyć CESARZOWI JEGOMOŚCI i CESARZOWEY JEMOŚCI, wydane przezeń dzieła *Dierżawina*. *NAYJAŚNIEYSI PAŃSTWO*, przyjąwszy z łaskawością tę serdeczną ofiarę, *nayłaskawiey* raczyli udarować *P. Smirdina*, CESARZ JEGOMOŚĆ złotą tabakierą, a CESARZOWA JEMOŚĆ brylantowym pierścieniem.

— *D. 13 stycznia* umarł tu, w S. Petersburgu, Członek Rady przy Główno-Zarządzającym Departamentem pocztowym, *Tayny Radzca* i różnych orderów Kawaler, *Nikolaj Dmitrijewicz Żukowski*, w 63 roku życia. Zaczyn ten mąż odznaczający się cnotami człowieka, obywatela i chrześcianina, zostawił w sercach wszystkich szczery żal po swoim zgonie z wdzięczną pamięcią cnot swoich. (P. P.)

— Przybyli do St. Petersburgu: 11 stycz. Naczelnik całej kawalerii Armii rezerwowej, *Jenerał jazdy Hr. von der Pahlen 2gi* — z Moskwy, *Mistrz Obrzędów Xiążę Jusupow*. — 12 stycz. *Xiążę Golicyn*, *Jenerał-Guber. Wojen. z Moskwy* — z Rygi: *Jen. Adj. Hr. von der Pahlen 1szy*. — z Dyneburga, *spraw. ob. wice-dyr. inż. Dep. minis. woysk. jen. maj. Klimenko* — 13 stycz. z Warszawy: *zostający przy Naczelniku i dyw. gren. Jen. Starczenkow*. — Wyjechali: *d. 9 stycz. do Helsingfors*, Naczelnik Główn. Morsk. Sz. J. C. M. *Jen. Adj. Xiążę Menszikow*, tamże *Sekr. St. Xtwa Finlandzkiego Hr. Reh binder* — 12 stycz. do Moskwy: *Jen. Adj. Krassowski 1.* (P. P.)

— *Ukazy Rządzącego Senatu*: 1) *D. 5 stycz. 1832 z 1go Depart.*, o rozwiązaniu niewyrozumienia *Nowgorodzkiego Rządu Gubernialnego o tém: czy odkupczyki powinni ze służącymi przy odkupach ludźmi zawierać kontrakta*. — *Podieważ* w warunkach odkupowych; względem zawierania kontraktów ze służącymi u odkupczyków w różnych obowiązkach ludźmi, żadnego postanowienia nie masz; przeto, zgodnie z opinią P. Ministra Skarbu, takie nymowanie ludzi za kontraktami, lub bez nich, zostawie zupełnie do woli dzierżawców poborow trunkowych.

2) *D. 7 stycznia 1832 z 1go Depart.*, o *poszczelném zaleceniu, ażeby pasporta żonom i familiom kupców 3ciey gildy, idącym na odpust, wydawane były bez wypisywania przymiotow*.

3) *D. 7 stycz. 1832 r. z 1go Departamentu*, o *sztatfie za stracenie herbowych z osobnym stęplem arkuszy papieru, na podawanie objawień do Tamożeń Europejskich; na towary przywożne ustanowionego*. — *Za stracenie tego papieru płaci się winy 200 r. sr., a za niepodanie na nią napisanego objawienia do Tamożni, dla zdjęcia kopii, oddaje się kupiec pod sąd*.

4) D. 7 stycz. 1832 r. z 1go Departamentu, o publikowaniu cen przedaźnych soli na rok 1832.

5) D. 11 stycz. 1832 r. z 1go Departamentu, o tém, ażeby degradowanym Oficerom, wziętych za dane im rangi pieniędzy nie zwracać, a za powrócone rangi nie uzyskiwać, za rangi zaś przez wystugę nanowo otrzymane, uzyskiwać zarówno z innymi officierami, podniesionymi do rang oficerskich z niższych.

6) D. 12 stycz. 1832 r. z 1go Departamentu, o dozwoleniu radcy kollegialnemu Djakowu wejść po dawniejszemu do służby rzeczywiście.

7) D. 12 stycz. 1832 r. z 1go Departamentu, o rozciągnięciu na niektóre gubernie wydanych w 1829 roku dla gubernii Ołonieckiej prawideł, o poswiadczeniu lasow przywiązaniu drzewa w płyty dla pędzenia.

8) D. 14 stycz. 1832 r. z 1go Departamentu, o tém, ażeby Izby Kryminalne; w zdarzeniu złożenia od podsądnych świadectw zaletnych, prywatnym sposobem przez nich samych zebranych, żadney uwagi na te świadectwa nie dawały. (G.S.)

Warszawa dnia 31 Stycznia.

J.W. Jenerał Kotzaków przybył z Petersburga do Warszawy. (G.W.)

ANGLIA.

Londyn d. 6 Stycznia.

Konferencya oddała PP. Pełnomocnikom Niderlandzkim adress szczegółowy, odpowiadając na uwagi podane sobie ze strony ich Monarchy, względem pobudek sprzeciwiających się prostemu i bezwzględemu przyjęciu przez niego 24 artykułów protokołu 15 Października. Oto jest nota, którą do przesyłającego się adresu przyłączono:

Odpowiedź na notę podaną Konferencyi przez Pełnomocników Niderlandzkich, w dacie 14 Grudnia 1831 r.

Londyn, d. 4 Stycznia 1832 r.

Panowie Pełnomocnicy Dworów: Austryackiego, Francuzkiego, Wielkiej Brytanii, Pruskiego i Rosyjskiego, mieli honor odebrać notę wraz z adresem podaną sobie przez J.J. W.W. PP. Pełnomocników Króla Jegomości Niderlandzkiego d. 14 grudnia 1831 r. Konferencya Londyńska z niecierpliwością, rychło pragnęła poznać opinię Hagskiego gabinetu o 24 artykułach, które doprawdza do wiadomości Pełnomocników Królewskich 15 października. Ich komunikacya ostatnia, nakazuje, aby temu sprawiedliwemu żądaniu zadosyć uczyniono. Z rozkoszą wyczytała Konferencya chęci Niderlandzkiego rządu, względem rychłego rozwiązania ważnych zagadnień, które wyniknęły od 15 miesięcy z położenia zobopólnego Hollandyi z Belgią; lecz Konferencya, nie mogła oraz nie uczuć żalu, iż ta komunikacya nie została jey podaną w epoce, kiedy PP. Pełnomocnicy Niderlandcy zaaddressowali do niey notę pod 10 Listopada, nie przyłączwszy do niey żadney explikacyi urzędowej. Gdy zamiast ogólnych zasad, o których proste i bezwzględne przyjęcie, gabinet Hagski wówczas się dopominał, pełnomocnicy Królewscy byli upoważnieni do rozwinięcia szczególnych, a częstokroć ugodliwych widoków, które ich mowa i adress 14 Grudnia obwieszcza, niejednaby się zniosta wątpliwość i niejedna trudność uprzatnęła. Dzisiaj zmienić się stan okoliczności. Jednakże z nadzieją zniszczenia przyczyn do zarzutów, które PP. Pełnomocnicy Niderlandzcy objawili, z nadzieją przyspieszenia pomysłney ugody i dóścia do pożądanego celu ustalenia pokoju, do czego dąży rząd Królewski, Konferencya, pragnąca tegoż samego skutku odpowiada na pisma ważne, których treść z naydojrzałszą uwagą roztrząsnęła.

Przez opinią swoją, którą ma wyrazić, nastając bynajmiej na prawa Króla Jegomości Niderlandzkiego, jako niepodległego i udzielnego Monarchy, prawa, które miko jest jey uznawać w całej rozciągłości, Konferencya, nie może przystać na tłumaczenie, jakie gabinet Hagski staczać daje § 4 protokołu Akwizgrańskiego, pod d. 15 Lijetopada 1818 r.

Paragraf, o którym mowa, odnosi się do zjazdów Panujących, albo ich Pełnomocników, pomiędzy pięćmi Mocarstwami, które rzeczony protokół podpisały, a ten zastrzega Państwa, któreby dały powód do wdawania się któremukolwiek z pięćmi Mocarstw w interessa połączone ze sprawami państw rzeczonych, prawo do uczestnicwa w zjazdach wprost albo przez swoich pełnomocników, to jest: przez osobiste znajdowanie się samego Monarchy, albo przez posłańca na to upoważnienie mającego. Paragraf ten nie zawiera i zawierać niemoże innego znaczenia. Wreszcie, niemożna tego dosyć powtarzać, iż nic on nie stanowi względem form naradzania się, które pełnomocnicy pięćmi Mocarstw rozpoczyna z wysłańcami państw, ich wdania się żądającymi.

Zostawuje przeciwnie, im pod tym względem całą swobodę, a nade wszystko prawo, któreby nawet nie mógł im odmówić, prawo porozumiewania się z sobą względem propozycy, które z ich strony wdawanie się wymagać będzie, i prawo komunikowania tych propozycy jednomyślnie. Prawo to niezaprzeczone przez swoją zasadę i swoją naturę, nabiera nowcy siły, kiedy z interesami państw, które były powodem do wdawania się, połączą się, jak w negocyacyach Londyńskich względem Belgii, nayważniejsze sprawy wdających się mocarstw.

Stosownie do tych względów, wzywają PP. Pełnomocników Niderlandzkich, do wyłożenia na piśmie praw i chęci ich rządu; obowiązując ich do odpowiedzi na dowody i wymagania strony przeciwny; nastęrcząc im, nadto sposobność dania poznać swoich myśli i chęci, względem wszelkich zagadnień, które o ułożeniu się ostatecznym postanowieniu powinny; adressując do nich nakoniec komunikacye jednomyślnie 15 Października zeszłego roku, Konferencya rozumie się być upoważnioną do utrzymywania, iż zupełnie odpowiedziała zobowiązaniom się w § 4 protokołu Akwizgrańskiego zawartym.

Nota i adress PP. Pełnomocników Niderlandzkich roztrząsa 24 artykuły z 15 października w swoich doniesieniach z 8 artykułami protokołu z 21 Lipca 1814 r., na którym się zasadało postępowanie Belgii z Hollandyą i zasady ich rozdzielenia, przyłączone do protokołu 27 Stycznia 1831 r.

Wszakże wprzód, nim pełnomocnicy pięćmi dworów zebrali się na Konferencyę Londyńską, zasada oddzielenia się Belgii od Hollandyi ogłoszonazostała w Zjednoczonym Królestwie Niderlandzkim. Przyjąć tę zasadę, byłoby jedno, co zniweczyć istotne zamiary protokołu z 21 Lipca 1814 r. i odjąć wszelkia znaczenie temu aktowi.

Czyniąc tę uwagę, Konferencya daleka jest od ganienia środka przedsięwziętego w razach ostateczney trudności. Ogranicza się ona wynikiem pewnego punktu prawa i postępowania, z kąd wynika, że tylko jedynie w stosunkach z zasadami rozłączenia z 27 Stycznia 1831 r. z protokołem, do którego te są przyłączone i z propozycyami przyjętymi przez rząd królewski, obowiązania się negocyacyi Londyńskich, 24 artykuły 15 zeszłego Października mogą i powinny zastęgiwać na uwagę.

Konferencya nie omieszka wziąć ich pod rozbiór. Podchlebia sobie, iż biorąc się do tego dowiedzie:

Ze 24 artykuły, nie więcey nie zawierają w sobie, jak tylko rozwinięcie zasad rozdzielenia, wyżej wzmiankowanych.

Ze się w nich mieści przystosowanie wszelkich zasad ustanowionych na korzyść Hollandyi w protokole 27 Stycznia 1831 r.

Ze te zasady były przestrzegane w interesie rządu Króla Jegomości Niderlandzkiego.

Ze co do zagadnienia względem Wielkiego Xięstwa Luxemburskiego, Konferencya, przeznaczając częśćkę jego na zamianę terytoryum, i łącząc tę negocyacyę z negocyacyą właściwie Belgicką nazwaną, nie więcey nie czyniła, prócz stosowania się do upoważnienia, które od seymu niemieckiey konfederacyi odebrała, i na żądanie nawet Ministra Króla Jegomości Belgickiego Wielkiego Xięcia Luxemburskiego.

Ze do tej sprawy przykład Królestwa Hanowerskiego bynajmniej się stosować nie może.

Ze artykuły, które według noty i adresu P. P. Pełnomocników Niderlandzkich, wystawiłyby zamiary niezwykle i następujące na udziałność Państwa Hollenderskiego, łatwo się tłumaczą, i nie są bez przykładu a zatem właściwie niemogą stawać się powodem do uprzedzeń, które, jak się zdaje, zrodziły.

Nakoniec, że jeżeli Konferencyi zdawało się, iż powinna była zabezpieczyć środki bytu i pomysłności Belgii, ograniczyła się ona postępowaniem w tej mierze, według wskazania protokołu 27 stycznia 1831 r. przyjętego przez rząd Niderlandzki.

Panowie pełnomocnicy Króla Jegomości Niderlandzkiego znajdują wykład tych napomknień, w adreście tu przyłączonym.

Przeświadczona mocno, iż dopełniła zobowiązań zaciągniętych przez pięć dworów względem rządu Niderlandzkiego, pełna zaufania w świetle i sprawiedliwości Króla, pochlebia Konferencyi sobie że ten Monarcha, weydzie w trudności bez lezby, które jej trzeba było przełamać, w wypadki, które zawład prac jej oznamionowały, w niebezpieczeństwie różnego rodzaju, którym powinna była zapobiegać, nakoniec w powinność włożoną na nią i z której się uściła, utrzymania tego pokoju powszechnego, którego istotne pożytki Hollandyi również, jak i całej Europy wymagają. Pochlebia sobie, że Król uzna, za rzecz niepodobną w tego rodzaju układach, jakimi się Konferencya zajmowała, pogodzenie z sobą wymagań w samym gruncie sprzecznych, zbliżenie opinii w zasadach swoich dalekich od siebie, bez ustanowienia systemu wynagrodzenia wzajemnego, i że następnie uważać będzie za rzecz słuszną, nie sąd oddzielny, pojedynczo o każdym podanym sobie artykule, ale o zbiorze ich całkowitym; nie będzie odrywał od kombinacji powszechnej rzeczy szczególnych i przez to nieobciążał ich zarzutami, lecz zwróci baczenie na to, czy ta kombinacja w całkowitości swojej wzięta, nie wystawia korzyści wyższych nad jakąkolwiek niedogodność, od której żadna tranzakcja dyplomatyczna wolną jeszcze nie była.

Po takim rozbiornie 24 artykułów, i objaśnieniach zawartych w adreście terazniejszy, rząd Niderlandzki znajdzie, o czém Konferencya niepowątpiwa, podpisując te artykuły, środki doświadczenia do rozwiązania, którego Europa zmordowana wstrząsieniami i podsyrzliwością, z uczuciem sprawiedliwej niecierpliwości oczekuje; do rozwiązania, które kładąc kres długim niepewnościom sameyże Hollandyi, przywiedzie nakoniec do skutku to rozbrojenie się zobopolne, którego propozycyą Konferencya głośno oceniła.

Odpierać ona będzie zawsze z mocą najszybszą porozumienie, iż jakoby niechciała zostawić na przyszłość dla Hollandyi czcigodnego miejsca w stowarzyszeniu europejskiem. Wypadek podobny nie wchodził nigdy w zamysł pięciu dworów, i byłby równie ich uczuciom, jako i własnymże ich interesom przeciwny. Zmuszone mocą okoliczności, postawione w położeniu takim, iż musiały przykładać się równie jak w r. 1814, do ustalenia przyszłości, tudzież kształtu egzystencyi Belgickiej, dwory położenia tego nie nadużyły; a przez układy finansowe, które zmniejszają ciężar dawnego długu hollenderskiego, przez dogodnie granice, przez ugodliwy stan posiadłości, przez przyległość territorium na obu brzegach Morzy, przez formalne zaręczenie tych wszystkich zobowiązań, wyświadczyły Hollandyi korzyści, którychby napróżno w najsławniejszych epokach jej dziejów szukano.

W tych pamiętnych czasach, nie z połączenia się to z Belgią, lecz z samey siebie, z wielkich przymiotów domu Nassauskiego i narodowych, z własnych nakoniec źródeł, Hollandya potęgę swoją wyprowadzała.

Tę samą wykonywać dzisiaj rolę, od niej zależy: i dalekie od chęci strącenia Króla Niderlandzkiego z wysokiego stanowiska, które w Europie zajmuje, dwory reprezentowane na Kon-

ferencyi Londyńskiej; utrzymanie go przy całej dostojności, przy wszystkich wpływach i znaczeniu, miały na widoku.

Podpisani, i t. d.

Podpisano: *Esterhazy, Wessenberg, Talleyrand, Palmerston, Bülow, Lieven, Matusiewicz*

FRANCYA.

Paryż dnia 18 stycznia.

Prezes i Sekretarze Izby Deputowanych podali wczoraj Królowi 15 projektów do prawa, które Izba ta przyjęła na onegdajszym posiedzeniu. — Onegdaj Królestwo Ichmość zaszczytliwie obecnością swoją *Theatre Français*, gdzie grano sztukę na dochód Pani *Dupuis*, artystki dramatycznej. (G. W.)

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 17 stycznia.

W tych dniach (pisze *Gazeta Słazka*) przełożono N. Cesarzowi Jmci do zatwierdzenia statutu nowego orderu cywilnego. Słychać, iż po ich zatwierdzeniu, order ten w uroczystość przypadającą d. 1 marca rozdany będzie wielu wiernym i zasłużonym urzędnikom cywilnym krajowym. — W legacyach Papieżkich trwają niespokojności, i dla tego wojsko Papieżkie ma zająć się przywróceniem porządku, i oddzieli wojska Austriackiego we Włoszech uczynił tymczasowo dywersyą ku *Ferrarze*, i stał się wzdłuż granicy kraju Papieżkiego, celem wkroczenia i dania żądanej pomocy wojsku Papieżkiemu. Lecz zapewne oznaki te dzielności, będą dostateczne, i przekonywając wicherzycieli o niepodobienstwie pomyselnego skutku ich oporu, wszelki dalszy krok uczynią niepotrzebnym. (G. W.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 17 stycznia.

Wszystkie oddziały wojska zajęły nowe swoje stanowiska.

Ze strony Belgijskich miały się znowu zacząć kroki nieprzyjacielskie tak pod *Antwerpią*, jako też w okolicy *Maestrychtu*.

— Dnia 18 —

J. K. W. Xiążę Oranii znajduje się w tutejszej stolicy, dokąd przybył onegdaj o godzinie 6tej wieczorem.

Słychać, iż Belgijscy strzelali znowu nie dawno do naszej szalupy pocztowej przy *Antwerpii*; jeśli się to powtórzyło, w tym razie Kontr Admiral *Leve van Aduard* popłynie na dół *Skaldy* na królewskim statku parowym *Surinam*.

— Dnia 19 —

Donoszą z *Bredy*, iż podróżny, który tam przybył z Belgii, zapewnia, iż przy granicy naszej nie ma wcale wojska Belgijskiego, *Meerle*, *Meer*, *Minderhout*, *Hoogstraten*, nie są osadzone wojskiem; oddziały, które nie dawno jeszcze znajdowały się w *Loenhout* i *Westwezel*, wyszły już z tamąd. Podróżny ten zastał wojsko Belgijskie dopiero w *Brecht*, gdzie jednak nie było więcej nad 25 ludzi.

— Dnia 20 —

Wczoraj obchodzono tu rocznicę urodzin J. C. K. W. Xiężny Oranii. Na wszystkich gmachach publicznych i wielu domach prywatnych, wywieszono bandery. Przed południem było śniadanie w pałacu Xiążęcia Oranii, potem obiad u Dworu, i wieczorem liczne towarzystwo tamże. Kilka panien z *Scheveningen*, które kosztem J. C. K. W. Xiężny Oranii biorą tam naukę w ciągu zimy, przybyło do tutejszej stolicy, i w imieniu swoim i swoich współuczennic podarły Xiężnie bukiet z kwiatów, który ze zwykłą łaskawością przyjęła.

Xdz *Antonucci*, Pełnomocnik Papieżki przy Dworze tutejszym, i Vice-Superyor misyi Hollenderskiej, dał Xdzu *Banning* żądane uwolnienie od godności Arcy-Kapłana Hollandyi i Zelandyi, i sam objął obowiązki tego urzędu, dopóki nowy Arcy-Kapłan nie zostanie mianowany. (G. W.)

Teatr. Jutro na żądanie *Granowski*.

DODATEK

Wilno dnia 27 Stycznia v. s. 1852 roku.

Oświadczenie.

1 Oświadczenie imieniem obywatela Grodzkiego Frydryka Karola syna Szede dla podania do powszechney wiadomości, zanosi się o to: rzeczony Frydryk Szede, dwoma plenipotencyami 23 january i 22 julii 1830 roku, pierwszą kupcowi Mowszy Judelowiczowi Eberowi i Mortchelowi Leybowiczowi Preńskiemu, na summę 25,000 rubli assygn., i drugą na 10,000 takichże rubli, jednemu Eberowi, powierzył bilety St. Petersburgskiej Zachowawczej kassy 8 maja 1828 za NN. 78,721 i 78,724 dla przedstawienia w ewikcyą do różnych podradów i postawek, pomienieni Eber i Preński, przy otrzymaniu wzmienionych plenipotencyi, obowiązali się bilet na 25,000 rubli, zwrócić dnia 23 apryla 1830, a na 10,000 rubli mieli oddać wzmienionemu Szede dnia 22 julii 1831 roku (jak o tém przekonywają assekuracyjne kupca Ebera dokumenta, formalnie sporządzone, i w Magistracie Wileńskim przyznane, oraz w Wileńskiej Izbie Cywilnego Sądu aktykowane) lecz takowego zobowiązania się dotąd niespełnili; a między tém kupiec żyd Eber w miesiącu decembrze ominionego 1831 ukończył życie, zatem gdy nieraz rzeczony Szede, na czas dalszy, ani żydowi Mortchelowi Preńskiemu, ani dalszym successorom Ebera, kaucyi dawać nie życzy i plenipotencye, które dawno już powinny były ustać w swych skutkach, nayuroczyściey cofa, oraz służące sobie bilety Sochranney kassy odebrać na powrót ma niezaprzeczone prawo; aby więc nikt wzmienionych dwóch biletów, jako do Frydryka Szede należących nieprzyymował od tychże żydów, lub kogo innego w ubezpieczenie jakiego bądź zobowiązania, lecz owszem jeśliby kto miał one w swém ręku, aby nie już wzmienionym starozakonnym, lecz właścicielowi Frydrykowi Szede powrócił, przez niniejsze oświadczenie w aktach Sądu Powiatowego Wileńskiego zaniesione, naysolenniey ostrzega się. Datt. 1832 january 19 dnia.

Z mocy plenipotencyi przez P. Frydryka Szede w dniu 19 xbra upłynionego 1831 roku mnie wydanej, i tegoż miesiąca i roku w dniu 21 w Sądzie Powiatowym Grodzkim przyznanej, niniejsze oświadczenie podpisuję.
Dominik Witanowski Kollegski Assessor i Kawaler.

Roku 1832 msca stycznia 19 dnia, przed Sądem powiatowym Wileńskim stawając osobiście JW. Dominik Witanowski Kollegski Assessor i Kawaler niniejsze oświadczenie po rezolucyi Sądowej do akt podał.

Wileń. Ptgo Sądu Assessor Jan Czyż

Wileń. Ptgo Sądu Regent Tomasz Stempkowski.

Archiwista Ignacy Okulicz. (101)

1 Oświadczenie imieniem WJPana Franciszka Juraha b. Sędziego Granicznego Oszmiańskiego, zanosi się w rzeczy następney, WJPan Felicjan Bienkuński b. Sędziego Granicznego Oszmiańskiego, niechcąc płacić kredytorom kapitałów ani procentów, ofiarował swój majątek

pod taxę exdywizyą, i Sąd Główny Wileński, dekretem remissyynym w roku 1830 septembra 11 dnia ferowanym, Sąd Exdywizorski potrzebnym bydź uznawszy na ony urzędników, WW. Wincentego Małachowca Prezydenta Grodzkiego Kowieńskiego Mikołaja Smigielskiego Sędziego Grodz. Zawileyskiego, Adama Kijucia Pisarza Grodzkiego Trockiego, Władysława Petrykowskiego Sędziego Grodzkiego Trockiego, Stanisława Kiełczewskiego Pisarza Grodzkiego Wileńskiego, i Jerzego Kwinty Pisarza Grodz. Zawileyskiego, przeznaczył. Obłąny Bienkuński korzystając że urzędnicy naznaczeni, odległe w różnych powiatach mieszkając, zjechać do tej pory nie mogli, zajął arbitralnie majątek i w onym zboże wymłaca, intraty wybiera, włóścian do ostatka uciemięża, słowem do tego stopnia majątek dezolować kończy, aby kredytorów pozbawić satysfakcyi. Żałny w imieniu własnym i dalszych kredytorów takie obłągo Bienkuńskiego szkodliwe na krzywdę wierzycieli zamiary obżalając, stosownie do obwieszczenia w roku teraz 1832 stycznia 21 dnia podanego, Eorun. 22 w aktach powiatowych Oszmiańskich zeznanego, zjechać urzędników do majątku Sylwestrowa na dzień 17 februaryi biejącego roku, dla rozsądzenia sprawy exdywizorskiej uprasza. Datt. roku 1832 stycznia 23 dnia.

Franciszek Juraha Sędziego b. Gran. Oszmiań.

Roku 1832 miesiąca january 23 dnia, skutkiem podanej proźby i nastaley za oną dnia dzisiejszego rezolucyi, stawając osobiście na Sądzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Powiatowym Oszmiańskim WJP. Franciszek Juraha b. Sędziego Gran. Oszmiań, takowe oświadczenie do zapisania w protokuł sądowy procesowy podał i one własnoręcznym podpisem, w tymże protokule stwierdził; o czém Sąd Powiatowy Oszmiański przy wyciśnieniu Urzędowej pieczęci zaświadcza.

Prezydent Sądu Powiatowego Józef Bukaty.

Assessor Antoni Rewkowski.

Assessor Ignacy Januszewicz.

Zgodno z protokółem przessusowym Regent Justyn Spieholski. (98)

1 Oświadczenie przez niżej podpisanego zanosi się z następney okoliczności, dekretem Sądu Exdywizorskiego w majątności Izabelinie agitującego się, a następnie dekretem Sądu Głównego zgo Departamentu na satysfakcyą summę szesnastu tysięcy rubli srebrnych, między innemi, przepznanoną została lokacya rubli srebrn. cztery tysiące sto pięćdziesiąt na summie exdotacyney dla JW. Wołowiczowey, od WW. Chylewskich należney, a na majątności Kozliskach, w Wiłkomierskim powiecie położoney opartej, dla niżej podpisanego i braci Narcyza Florentego i Pawła Żorawskich. W skutek tego dekretu W. Chylewski jeden roczny opłaciwszy procent w rychłym czasie zyskał ukaz z Senatu wstrzymujący skutki dekretu Sądu Głównego, w kategorii Chylewskiego z Wołowiczami, co do realności summę na Kozliskach liczący się, tym powodem niżej podpisany i bracia od summę im w lokacyą daney przez osim już

lat nie pobierają procentu, i co do summy kapitalney, czy ta po nastąpić mającym wyroku Senatskim z summy exdotacyney na Kozliskach, przez Wołowiczów mianey, lub w razie skassowania oney mocą regressu ze schedy dla Wołowiczowej za exdotacją na majątku Izabelinie przysądzoney wypłaconą będzie, przewidzieć dopiero niemogą. Przeto wszystkich mających zamiar wchodzić w jakiegokolwiek układy, a mianowicie nabycie majątku Izabellina, niżej podpisany zawiadamia, żeby to mieli na widoku i oświadczających się pretensją realną nie obcą względnie funduszow WW. Wołowiczow Sukcessorow zeszytej Podkomorzyney Wołowiczowej uważali, i na ten cel niniejsze oświadczenie do akt Sądu Powiatowego Wileńskiego zapisuje, i do gazet Kuryera Litewskiego podaje.

Jan Zórawski Prezes Sądów Apellacyjnych Granicznych Wiłkomierskich.

Roku 1832 męca stycznia 23 dnia przed Sądem Powiatowym Wileńskim, stawając osobiscie JW. Jan Zórawski Prezes Sądów apellacyjnych Gran. Wileń. niniejsze oświadczenie po rezolucyi sądowej wpisać do protokołu podał, i one w tymże protokule własnoręcznie podpisał Assessor Cezary Wiłeyko.

Wileń. Pttgo Sądu Regent Tomasz Stempkowski. (96)

Ostrzeżenie.

1 Autor dzieła pod nazwiskiem *Kucharz dobrze usposobiony*, dowiedziawszy się, że JP. Stanisław Zugarzewski Gubern. Sekretarz ma zamiar toż dzieło z pewną przez siebie utworzoną odmianą, na zysk własny drukować, i z owoców mojej pracy kilkudziesiątletniey korzystać ze znaczną moją szkodą i ruiną całej sytuacji; przeto zapobiegając tej krzywdzie na mnie wymierzoney, zmuszony jestem ostrzedz wszystkie drukarnie, stosownie do zapisanego w dniu dzisiejszym w aktach manifestu, iżby dzieła mego, ani też wyjątków z onego, bez woli mojej drukować nie ważyli się, bowiem, w myśl zapowiedzenia na témże moim dziele zamieszczonego, i praw Naymiłościwiey autorom nadanych, każdego ośmielającego się przestępować to ostrzeżenie ze wszelką surowością praw Krajowych prozekwować, i szkod ztąd wynikłych poszukiwać będę. Wilno dnia 22 januar. 1832 roku. Jan Szyttler. (97)

Ogłoszenie.

1 Ogłoszona loterya siedmiu obrazów olejno-malowanych, pędzla Marka Przewalińskiego, ma być ciągniętą dnia 1go przyszłego miesiąca lutego, w sali Milerów na ulicy Niemieckiej, o godzinie 3ciey po południu. Marek Przewaliński.

Полицмейстеръ Ожиковъ. (104)

Przedaż majątków.

2 Rada Opiekuńska Moskiewska CESARSKIEGO domu wychowania niniejszém ogłasza powtórnie, iż w niej będą się przedawały z aukcyynego targu, oddane na ewikocyą za uchybieniem terminu nieruchomości majątki:

1szy Obywatela byłego Czerykowskiego powiatowego Marszałka Gaudentego Hołyńskiego, Mohylewskiej gubernii, Czerykowskiego

powiatu, we wsiach: Połuży 140, Kurjakowce 17, Kurbakach 109, Uszakach 69 i Leszczanice 39, w ogóle 374 dusz.

i 2gi Kapitana Jana Baskakowa, Mohylewskiej gubernii i powiatu, we wsi Zarudieyce, Makaryncy, tudzież dwornych i włościan z 86—84 dusz.

Pomienione majątki przedają się z rozdzeniem po rewizyi, ze wszelką należąca do nich ziemią i wszelkiem na niej zabudowaniem, i z przelewem długu Rady, kto zechce wedle dawniejszego świadectwa na 26 lub 37 lat, na prawidłach kassy zachowawczey; targi oznaczają się: pierwszy 25, drugi 28 apryla, i trzeci dnia 2 maja 1832 roku, zaczęm życzący kupić zechcą przybydź do Rady Opiekuńczej na oznaczone targi na godzinę 10 z rana, podpisywać się zaś do targów każdodziennie oprócz dni świątecznych. Stycznia 8 dnia 1832 roku.

Expedytor Straszniów.

Expedytora Pomocnik Pomerancew.

(84)

Podrady.

2 Wileńska Izba Skarbowa niniejszém ogłasza, iż w niej odbywać się będzie 29 dnia tego stycznia targ, a 3go lutego przetarg, na dostawę do Miasta Wilna do upłynięcia terażniejszego 5chlecia, tojest: po 1szy lipca 1833 roku, drzew dla wojsk tu kwaternujących; zaczęm na wyrażone targi wzywa niniejszém życzących z pewnemi ewikocyami. Stycznia 22 dnia 1832 roku.

Sekretarz Hayko.

W obowiązku Naczelnika Stołu Małewski.

(89)

2 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na podjęcie się reparacyi Wileyskiego i Dziśnieńskiego Ostrogów, za wyliczoną dwiema śmietami summę, a mianowicie: na Wileyski 448 rubli 10 kopiejek, a na Dziśnieński 1,989 rubli 40 $\frac{1}{2}$ kopiejek assygnacyami, przeznaczono odbydź targ 17 i przetarg 19 marca terażniejszego 1832 roku, w Mińskiej Skarbowey Izbie; zaczęm życzący podjąć się takowey reparacyi, zechcą przybydź do Izby na oznaczone terminy z pewnemi ewikocyami. Stycznia 16 dnia 1832 roku.

Assessor Felicyan Arcimowicz.

Za Sekretarza Gliński.

Kolleski Registrator Anisimow.

(92)

Owloczgdze.

2 Od Bobruyskiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w tutejszym powiecie wzięty człowiek Samuyla, pochodzenia niepamiętający, który powiadał, że wyszedł w małoletności z Połtawskiej gubernii z miasta Perejasławla; mający od urodzenia lat 40 i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 5 wierszków, twarzy podługowatey, nosa ostrego, oczu szarych, włosów ciemnorusych; że pomieniony człowiek utrzymuje się w tutejszym mieyskim ostrogu, i postanowiono uczynić stosownie do jego powiadania sprawkę, o czém pisano do Perejasławskiej mieskiej Policji. Decembra 17 dnia 1831 roku.

Za Sprawnika A. Buywen.

Sekretarz Józef Monkiewicz,

(91)

Licytacja.

2 Prześ rezolucją Opieki Dworżańskiej powiatu Wiłkomierskiego, w roku bieżącym 1852 styczni 9 nastąpi, po zgonie b. Chorążego powiatu Upitskiego Jana Brunowa, dla zinwentowania ogólnego funduszu na rzecz pozostałego nieletniego potomstwa, wydelegowanej, takową inwentarycją spełniłem. A gdy Opieka wszelki fundusz ruchomy, to jest: srebro, cynę, miedź, meble, garderobę, ruchomość, pojazdy, uprzęż, konie, bydło, drob, zapasy ekonomiczne, z publicznej licytacji wyprzedać postanowiła. Przeto awizuję, że w roku bieżącym styczni 30 dnia, w powiecie Wiłkomierskim w majątku Wojewodziskach, a w kolei w powiecie Upitskim w majątku Paksoiach licytacja rozpocznie się, i na ten czas do licytowania interessowanych wzywam. Dat roku 1852 styczni 18 dnia.

Józef Durasewicz w Sądzie powiatowym Zasiadający. (77)

Doniesienie Xiegarckie.

2 Wysła z druku — nowa Opera tłumaczona z francuzkiego przez J. Pana Andrzeja Listowskiego z muzyką tłumacza, pod nazwiskiem: *Szpital Warjatów*. Cena exemplarza 50 kopiejek srebrem. Dostać można w xiegarckich JPP. Zawadzkiego i Glücksberga. Równie u tegoż można dostać, opery — *Papugi naszey Babuni*. — Autora tegoż samego.

Wezwanie.

2 Z powodu wypłacenia całkowitych pozostałości i procentów, za rozdział majątku Butrymańców w Trockim powiecie między wierzycieli b. Prezesa Józefa Bakowskiego, przez Sąd Exdywizorski dopełniony należnych, a także dalszych remanentów skarbowych; dla obliczenia Administratora tegoż majątku Regenta Karola Staniewicza, od Opieki Szlacheckiej ustanowionego, stosownie do Ukazu Wileńskiej Izby Cywilnego Sądu, naznaczony został Członek Opieki Pisarz Ziemski, a teraz powiatowego Sądu Assesor W. Felix Tański, który za tydzień od czasu pierwszego umieszczenia w gazetach niniejszego ogłoszenia, powierzona sobie czynność rozpocznie, a zatem, iżby Lokatorysze majątku Butrymańców, życzący bydz obecni mający się spełniać kalkulacyi, sami przez się lub przez umocowanych, dla przeyrzenia administracyjnych rachunków, jawili się w Butrymańcach, Trocka Dworżańska Opieka niniejszem zawiadamia. 1852 styczni 22 dnia.

W zastępstwie Marszałka Trocki powiatowy Chorąży: Franciszek Szachno.

Powiatowy Assesor Rossochacki.

Powiatowy Assesor Odyniec.

Regent Wiktory Szachno. (90)

Licytacja Kamienic.

3 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż na uskutecznienie przewodzącego się na byłym Wileńskim kupcu Alexandrze Stuckim skarbowego uzyskania nagromadzonego z powodu dzierżawy przezeń z towarzyszymi od 1811 do 1815 roku trunkowych odkupów St. Petersburgskiej gubernii w Miastach Nowey-Ladodze, Gdowie, tudzież w mieście Porchowie Pskowskiej gubernii i domu należącego do Wileńskiej Izby Po-

wszechney Opieki, oddane na publiczną sprzedaż dwa tegoż Stuckiego murowane domy, położone w mieście Wilnie, na przedmieściach: za Ostrą Bramą pod N. 1,278 i na Zarzeczcu pod N. 787, 588, i 589, ocenione, pierwszy 33,167 rubli 20 kopiejek, a ostatni 74,444 rubli 95 kopiejek assygnacyami, i do tego naznaczone terminy: pierwszy 16go, drugi 18go, następującego miesiąca lutego, a trzeci i ostateczny we trzy miesiące od dnia ostatniego wydrukowania o tém wezwaniu w St. Petersburgskich lub Moskiewskich gazetach; a zatem życzący kupić pomienione domy Stuckiego, zechcą przybydz na wyżej oznaczone terminy do tego Rządu. Stycznia 16 dnia 1852 r.

Assesor Józef Szulo.

Sekretarz Kowalenok.

Naczelnik Stołu Kajetan Wierzbicki.

(75)

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uskutecznienie przewodzącego się na Wileńskim mieszkańcu żydzie Eliaszu Notelowiczu Zambergu przez towarzyszy jego za nieakuratną dostawę prowiantu w 1814 roku, skarbowego prowiantowego uzyskania, oddany na publiczną sprzedaż murowany dom tegoż Zamberga, położony w mieście Wilnie na Żmuydzkiej ulicy pod N. 329, oceniony 11,639 rubli assygnacyami, i do tego naznaczono terminy: pierwszy 9go, drugi 11go następującego miesiąca lutego, a trzeci i ostateczny we trzy miesiące od dnia ostatniego wydrukowania o tém wezwaniu w Sankt Petersburgskich lub Moskiewskich gazetach; a zatem życzący kupić pomieniony dom Zamberga, zechcą przybydz na wyżej wyrażone terminy do tego Rządu. Stycznia 16 dnia 1852 r.

Assesor Józef Szulo.

Sekretarz Kowalenok.

Naczelnik Stołu Kajetan Wierzbicki.

(73)

3 Od Wileńskiej Izby Skarbowey ogłasza się: iż w niej znajdują się Pojezuickie Kapitalne Summy, 38,786 rubli 60 kopiejek srebrem czyniące, dla oddania na pożyczkę dla przyrostu procentów, podług prawideł dla Funduszu Edukacyjnego ustanowionych; życzący zatem wziąć takowe summy sposobem pożyczki, raczą przybywać sami, albo przysłać umocowanych do tej Izby, z dostatecznymi ewikoyami, prawnym sposobem zaświadczone.

Sowietnik Kryłow.

Naczelnik Stołu Abramowicz.

(82)

Wezwanie Sukcessorów.

3 Magistrat Miasta Wilna, skutkiem zapisaney w swym Sądzie rezolucyi, przez niniejsze ogłoszenie wzywa sukcesorów i pretensorów zmarłej Maryanny Awanderowey Rotmistrzowey, aby ci dla udowodnienia swoich stosunków, do pozostałego po teyże Awanderowey funduszu regulować się mogących, sami przez się lub przez umocowanych, w tym Magistracie w przeciągu roku jednego i niedziel sześciu jawili się. Datt roku 1852 miesiąca styczni 14 dnia. Daniel Wener R. M. M. W. (67)

Włoczęgi.

3 Od Borysowskiego Niższego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Borysowskim powiecie przez Smolewickiego Kluczwoyta wzięty

(5)

